

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D. w K., Niemcy
przeciwko H.L. i J.L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego J.L.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego J.L. na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje radcy prawnemu S.K. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w (...) kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie pozwanemu J.L. z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości

lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na nieważność postępowania oraz na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego wymagającego wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy. Po pierwsze, nie zachodzi nieważność postępowania. Jak trafnie uzasadniono w odpowiedzi na skargę kasacyjną, brak odroczenia rozpraw przez Sąd I instancji wynikał z niewłaściwego usprawiedliwienia swojej nieobecności przez pozwanego. Nie dokonywano też wówczas takich czynności i nie przeprowadzano takich dowodów, do których pozwany nie mógłby się później odnieść. Z kolei istotne zagadnienie prawne, zdaniem skarżącego, dotyczy art. 554 k.c. Uważa on za dyskryminujące, a nawet sprzeczne z Konstytucją ustanowienie w tym przepisie krótszych terminów przedawnienia dla jednej ze stron stosunku prawnego. Kwestia ta nie budzi jednak wątpliwości ani w judykaturze, ani w doktrynie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego powołanym w odpowiedzi na skargę kasacyjną wyjaśniono zasadność takiego rozwiązania oraz jego przyczyny.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.